

Cartes al Director

Sta. Eulàlia de R., 29-4-75

Senyor Director
de RONSANA

Per si vostè ho creu convenient, com jo, publicar-ho per a general coneixement, em permeto relatar-li un fet molt simpàtic i poc usual en els nostres dies, esdevingut ahir entre el nou metge del poble i un pacient.

Avisat a les 13'30 h. al restaurant on menja, el Dr. Picart es presentà a casa meua a les 14'15 h., on em trobà exposant al sol un peu inflat com una bota degut a un fort atac de gota reumàtica que m'impedia caminar.

En veure el meu estat, ell mateix es va molestar en anar al seu consultori a buscar unes pastilles per combatre el meu mal.

Per si això fos poc i considerant potser que amb les pastilles no n'hi havia prou, prop de les 9 del vespre es presentà el Dr. Picart a casa amb una capsa de supositoris que ell mateix va anar a buscar a la farmàcia, per a produir un efecte més ràpid en la curació del meu mal.

¿No li sembla, senyor Director, que davant els innumerables brètols que avui dia sofrim, un cas semblant de simpatia i humanitat val la pena d'ésser publicat per a general coneixement?

A. F.

Hem rebut, de l'«Expedició Española al Annapurna - 8.078 m.», l'escrit que a continuació transcrivim:

Barcelona, 18 d'Abril de 1975

Sr. Director de la revista
d'informació RONSANA

Molt Sr. nostre:

Fa un parell de dies, he pogut llegir, no sense sorpresa, com a la revista «Ronsana», apareixia el meu nom comunicant la presentació de la Conferència «ANNAPURNA, Primer 8.000».

No sé com ha pogut haver-hi aquest error ni qui ha estat el responsable, perquè jo mai no vaig arribar a parlar amb cap organitzador de la Delegació de l'U.E.C. de la Vall del Tenes, fixant cap data i menys en dissabte, dia que en general respectem per les nostres sortides a muntanya.

Jo li agrairé pugui fer arribar als amics de «Ronsana», aquest aclariment, al mateix temps que ja he parlat amb el Dr. Eduard Padrós de Palacios, a qui he dit que farem tots els possibles per a poder venir un dia a aqueixa Vila.

Vagi la meua enhorabona, per la qualitat i contingut de la seva Revista.

JORDI PONS

N. de la R.: Tot i que no hem intervingut per res en aquest assumpte, sabem que el motiu d'aquest malentès foren uns contactes que els organitzadors locals tingueren amb uns intermediaris i que, pel que es veu, no foren prou clars. Així es va fer constar, almenys, en la presentació de l'acte que va substituir l'anunciat.

Agraim al Sr. Jordi Pons el seu aclariment, al mateix temps que confiem poder presenciar ben aviat —com ens insinua— la gesta que ell i els seus companys protagonitzaren a l'Himalaia.

~

Opinió

Aquests dies es celebra per tot Espanya la qüestació de la campanya contra el càncer. Hi ha llocs que no es conformen amb el que recullen a les taules o amb les guardioles, i organitzen algun festival o desfilada, alguna pel·lícula, una tombola o alguna rifa. Crec que la Junta del nostre poble també podria organitzar una rifa, i així es recollirien més diners.

De tots i cadascun de nosaltres depèn que s'acabi aviat o tard l'hospital contra el càncer que s'està construint. Crec que tots hem de col·laborar generosament perquè aquest hospital estigui llest dintre de poc temps. I crec que seria un èxit si s'organitzava alguna rifa per aquest fi. La Junta local té la paraula.

J. Deupí

Se vende torre Tiene teléfono y piscina

En urbanización «Els Saulons» de Caldas de Montbuy

Información: Tel. 267 de

Santa Eulalia de Ronsana

ANY INTERNACIONAL DE LA DONA

Sembla molt lògic que en aquest any que ens dediquen, no ens oblidem, com a catòliques, de la Dona per excel·lència: Maria la Mare de Déu.

El sexe fort, sovint ha sigut injust amb el dèbil. Déu no, doncs ha enlairat una dona a la dignitat més excelsa, fent-la Mare de l'Home Déu. I Crist, el Fill de Maria, va tenir el bon encert de volguer que fos també Mare nostra, després d'haver-nos mostrat, a Canà, com és de poderosa la intercessió de la seva Mare, fins al punt d'avençar «la seva hora» i, per complau-re-la, fer el primer miracle.

En el temps que ens toca viure, sovint sentim dir: —El món està que fa por! Naturalment que d'aquesta por no en participen gaire els infants ni els joves, i és natural i sortós que sigui així. Felicitat inexperiència!

Però els que ja hem deixat enrera la joventut, realment, tenim por. De... tantes coses.

Jo no he trobat mai gens encertada aquella frase, ara ja una mica gastada, «...els catòlics hem arribat a la majoria d'edat». Es que, tal volta ja no necessitem protecció, ara? Ja podem anar sols? Ja no hi ha enemics a témer? O és que ja som més entesos que els cristians de les generacions que ens han precedit?

Es que, per ventura, Sant Domènec, Santa Teresa de Jesús, Sant Ignasi de Loiola, Sant Antoni M.^a Claret, Joan XXIII, eren uns pàrvuls en la fe, comparats amb nosaltres? No. Tots reconeixem, honradament, que eren més grans i més savis, però foren també més humils. I la humilitat és una virtut que hi fa veure clar, a l'inrevés de l'orgull, que cega. I els grans sants no han tingut inconvenient en acceptar que són massa petits per anar sols i no han rebutjat aquesta Mare que ens donà Crist quan, clavat a la Creu, és el suprem i únic tresor que li queda: —«Aquí tens la teva Mare!»

Any Internacional de la Dona. Molt bé! Ocasí magnífica, providencial, per tornar a girar el nostre esguard, amb mirada nova i esperançada, a aquesta Dona en la qual s'ha complagut la mirada del Totpoderós, i perquè la va veure humil, ha fet en Ella meravelles.

Que aquest Any Internacional de la Dona, coincidint feliçment amb l'Any Sant, ens ajudi a acomplir els desitjos del Papa Pau VI, treballant valerosament, ajudats per l'oració, perquè, tot i haver-hi tantes corrents oposades, sigui rehabilitat i posat al lloc que li correspon, el culte litúrgic i la devoció popular a la Mare de Déu.

MARIA GALOBART